

La nit sexual, art i erotisme

24.03.2017 Clàudia Rius. Barcelona.

Comparteix a Twitter

Comparteix a Facebook

“El que no expreso mor. No vull que res mori en mi”, llegim en un dels dibuixos que Oriol Vilapuig inclou dins de l'exposició *La nit sexual* a la Fundació Suñol. És una cita presa de Pier Paolo Pasolini, un dels artistes en qui Vilapuig s'inspira per la seva mostra, que versa sobre la supervivència i l'erotisme. Ens hi endinsem.

— L'artista Oriol Vilapuig davant d'una unitat d'obres que s'exposa a la Fundació Miró | Foto: Clàudia Rius

A la primera planta de la Fundació Suñol hi ha dibuixos fets amb el cos, perquè segons el seu artista “dibuixar és un acte corporal”. La mà agafa l'estri i els moviments corporals creen l'art. I com que surt del cos, la pròpia obra es cosifica. Això és el que interessa al seu autor, **Oriol Vilapuig** (Sabadell, 1964): que l'obra tingui presència, i que mirar-la sigui també una experiència física, l'experiència de veure l'exposició i recórrer-la, “el fet fenomenològic d'estar aquí”.

A *La nit sexual*, mostra que acull la Fundació Suñol, els dibuixos surten del cos, es fan cos, requereixen cos i fan referència al cos. I això Vilapuig ho aconsegueix des de dues perspectives, els dos eixos a partir dels quals es vertebrava l'exposició. Per una banda, la

Clàudia Rius

Periodista

@ClaudiaRiusL

251 articles publicats

+ ALTRES ARTICLES D'AQUEST AUTOR

[El paper de la tradició en la cultura del futur](#)

[Frederic Amat, bah, és igual! Tant li fa!](#)

[Si Pablo Picasso et retratés](#)

[Humor gràfic per analitzar la història](#)

+ LLEGITS

- 1 [Bib@prop: les biblioteques a la butxaca del ciutadà](#)
- 2 [Tiina Rosenberg: “Totes les decisions artístiques estan impregnades de pensament polític”](#)
- 3 [Isidre Grau: “Totes les identitats són híbrides”](#)
- 4 [Hope Jahren. La dansa de les plantes](#)
- 5 [Els deu errors més freqüents en català](#)
- 6 [Amigo español](#)
- 7 [Els nominats dels Premis de la Crítica](#)
- 8 [Nit de remuntada amb La Cubana](#)
- 9 [Alzamora es vesteix de Lull](#)
- 10 [Lluís Boada: "Estem davant del declivi del sistema"](#)

meitat de la primera planta està dedicada a les formes de resistència i supervivència sobre certs sentiments de pèrdua i por, basant-se en l'obra de **Pier Paolo Pasolini**.

“Massa vida ha d'afrontar aquest viu que jo nodreixo sense tenir forces”, resumeix l'escriptor italià en una cita que pren Oriol Vilapuig per fer-la quadre i fer-la presència. L'altra meitat de la Fundació se centra en els treballs al voltant de l'erotisme: la voluptuositat, el pudor, l'espant, el seu l'aspecte sagrat i ontològic. Aquí, l'artista parteix d'autors com **Georges Bataille, Pierre Klossowski i Pascal Quignard** i reflexiona al voltant de l'erotisme com una idea sagrada que dona continuïtat a la vida discontinua dels homes.

En les obres de Vilapuig, però, el cos no mor; la cosificació és infinita. Ho és degut a la metodologia de treball que utilitza: l'assaig. “Quelcom que s'està construint, que sospesem, que intentem tancar però és impossible”, explica l'artista sobre el procés creatiu de les seves obres. De fet, tot i que estiguin acabades, el fet d'exposar-les i de fer dialogar de nou els quadres entre ells ja allarga la vida de les peces, fent que el seu potencial pugui renovar-se.

— Fissures (Supervivències), 2012. Llapis grafit i carbó, 76 X 55 CM. Artista: Oriol Vilapuig

I el seu potencial no és del tot nou. Parteix d'un material preexistent, la tradició, que l'artista plàstic entén “com un agent actiu, no com un gir nostàlgic: no és un espai a superar sinó un espai per habitar”. És per això que Oriol Vilapuig s'apropia constantment d'altres obres, fent molt ús de les cites i de figures

COS
+
GÈNERE
+
PERFORMANCE

de l'imaginari comú, com ara la mitologia arcaica o el bestiari medieval.

“Sota cada imatge hi han capes de sentit que tu arrossegues: temporals, de lloc”, afirma l'artista. L'exposició es desenvolupa en vuit sales que Vilapuig vol que es frueixin per separat. De la mateixa manera que cada obra crea tensions internes amb la peça que té al costat, també cada espai genera tensions amb l'espai següent. I malgrat això, tot plegat s'ha d'entendre com una unitat expressiva.

Oriol Vilapuig ha estudiat sobre el seu camp i es nota. Llicenciat en belles Arts per la Universitat de Barcelona, actualment combina la seva pràctica artística amb la docència a l'Escola ILLA de Sabadell. Cita constantment especialistes de la teoria artística, té coneixement sobre la tradició i hi reflexiona tant quan parla com quan dibuixa.

Així aconseguim que la **dicotomia entre l'horror i l'erotisme** dialoguin a la primera planta de la Fundació Suñol, fins a portar a la caiguda final: la desposseïció del cos eròtic. Per seguir el recorregut i fruit de *La nit sexual*, podeu transportar-vos físicament a la Fundació Suñol fins al 2 de setembre. Perquè la mostra consta d'art cosificat, però sense un altre cos que el miri i se l'apropiï, no és res.

 Comparteix a Twitter

 Comparteix a Facebook

Subscriu-te a Núvol

— ARTICLES DESTACATS —

Puja a Núvol

Albert Sánchez Piñol. Quan érem genocides

Albert Serra no és al·lucinogen, és

